Өлкәдән-өлкәјә, үрәкдән-үрәјә...

Бакыныҳ мәрҝәзиндә ишчиләрә мәнимсәнилә, машынла долу, һај-küјү küјү ачылан балача бир отаг вар. Үстүндә китаблар, мәктәбдә јазылмалы јазылмыш вәрәгләр сопасынымш ишә масасы, садә чарпајы, чарпајынын баш тәрәфиндә бир ағ ипәк балача долабча. Дивардан шаирин көнчлик илләринин сиргавы олан тар асылыб; нечә илләрдир ки, бу торпанын тәлејини, кечмишиндән, бу күнүмүздән данышан севинчли, ағрылы, јанлылы мисралар, тар сиргаја өкмиш, küјү бир нәтәҝаллығы дүјүсуна көкләнир. Долабчанын үстүнә транзистор гојулуб; нечә илләрдир ки, шаир үрәјә дүнјанын јахшылыгын, узағлығын соғарыбалдыҝы; инсан сәадәти вә дүнјанын көләкәји үгрунда өз дөврүндә јашајан бу отагда, нарахат, илһамлы үрәкдә өкс-сәда верир. Аччаг шаирин поетик дүјгу һүдудлары бу радиогаз, бу ачыг-ачыг чуғулардан даһа кенишдир.

Бу балача отагда инсанда бојук мәһәббәтлә долу олан, јашамагын севинчи илә дојмаз, һәдсиз һәјәҝанлы бир